

Skriftligt besvarede spørgsmål:

Spm. nr. S 872

Til justitsministeren (13/8 91) af:

Tom Behnke (FP):

»Hvorfor integrerer Flygtningehjælpen flygtninge i Danmark, og hvorfor skaffer Flygtningehjælpen flygtningene varig bolig i Danmark?«

Begrundelse

I regeringens beretning om udviklingen på flygtningeområdet i 1990 fremgår det af side 18, at »Flygtningehjælpen sørger for den første midlertidige indkvartering og tilstræber at finde varige boliger til alle flygtninge, så vidt muligt i løbet af de første 6 måneder. I de seneste år er det i mange tilfælde først lykkedes ret sent i integrationsperioden . . .«.

Da begrebet flygtning dækker folk, der *midlertidigt* er flygtet fra deres hjemland på grund af forfølgelse eller livsfare, og som skal vende hjem igen, når forholdene tillader det, forekommer det spørgeren, at det er urimeligt for flygtningene at give dem varige boliger, selv om de på et tidspunkt skal vende tilbage til deres hjemland.

Flygtningene får på den måde en falsk opfattelse af, at de kan blive i Danmark, hvilket jo ikke er meningen med flygtninge.

Spørgeren lægger i spørgsmålet vægt på, at også regeringen skelner mellem indvandrere, der skal blive her resten af livet, og så flygtninge, som kun skal være her midlertidigt.

Svar (4/9 91):

Justitsministeren (Engell):

Da arbejdet med integration af de flygtninge, der modtages her i landet, henhører under Socialministeriets område, har Justitsministeriet til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Socialministeriet, der bl.a. har udtalt følgende:

»Mange af de oprindelige indvandrere har bevaret deres statsborgerskab og har håbet at kunne vende hjem engang. Men selv om mange indvandrere nu nærmer sig pensionsalderen, ser det alligevel ud til, at de bliver her.

Selv om de fleste flygtninge savner deres hjemland, er det ikke ensbetydende med, at de

også forestiller sig at vende hjem engang. Det må antages, at udviklingen i hjemlandet er af afgørende betydning for ønsket om at vende hjem, navnlig i de første år. Men når der ikke i en overskuelig fremtid er udsigter til, at forholdene ændrer sig til det bedre, indstiller man sig på at blive. I de senere år har chilenerne, der kom i begyndelsen af 1970'erne, fået mulighed for at vende hjem, men det er alligevel ret få, der har gjort det.

Selv om både flygtninge og indvandrere i de fleste tilfælde bliver her i landet, har de ikke derfor samme behov for integrationsbistand. Mange flygtninge er mærkede af de oplevelser i hjemlandet, der har fået dem til at flygte; nogle har været udsat for tortur. Flygtninge ankommer i reglen enkeltvis, og det er ofte tilfældigt, at de netop kommer til Danmark. Her står de ved ankomsten uden bolig, som regel uden økonomiske midler og uden familie og venner, der kan hjælpe dem til rette.

Indvandrere kommer nu helt overvejende som led i familiesammenføringer. De har indstillet sig på at rejse til Danmark, de bliver modtaget i et miljø, de kender, blandt landsmænd, der i reglen har levet her i mange år, og de flytter som hovedregel ind hos deres familie.«

Jeg kan tilføje, at opholdstilladelse til personer, der opnår flygtningestatus efter udlændingelovens § 7 eller § 8, meddeles med henblik på varigt ophold.

Opholdstilladelsen, der i de første år meddeles tidsbegrænset, kan efter udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, inddrages, når det grundlag, som var angivet i ansøgningen eller tilladelsen, var urigtigt eller ikke længere er til stede, f.eks. på grund af helt ændrede forhold i hjemlandet.

Efter lovens § 19, stk. 2, finder denne bestemmelse ikke anvendelse på flygtninge, som med henblik på varigt ophold har boet her i landet i mere end de sidste to år.

Når en flygtning har opholdt sig her i landet i mere end to år, er det således efter udlændingeloven flygtningen selv, der afgør, om han eller hun ønsker at vende tilbage til hjemlandet, når forholdene dér ændrer sig.

Spm. nr. S 873

Til socialministeren (14/8 91) af:

Jan Petersen (S):